

- ΡΟΔΕΣΙΑ - Ν. ΑΦΡΙΚΗ
- ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ
- ΤΑΛ ΕΛ ΖΑΑΤΑΡ
- ΤΟ ΚΟΜΜΑ
- ΠΕΟ: ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ.

ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΠΑΓΟΡΕΥΤΗΚΕ

ΤΟ «ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΟΥ»

Το «Τραγούδι του Λεύτερου» δεν θ' άκουεται πια από το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου. Οί άρμόδιοι του ΡΙΚ ύστερα από επέμβαση του πρεσβευτή

του «Λεύτερου» γράφτηκε από τον δολοφονημένο στις 30.8.74 Κεντρικό Οργανωτικό Γραμματέα της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, Δώρο Λοίζου.

Το «Τραγούδι του Λεύτερου» βρήκε πλατεία άπήχηση μέσα στον Κυπριακό λαό γιατί άκριβώς εκφράζει τους άγώνες του για έθνική άπελευθέρωση και κοινωνική δικαιοσύνη, γιατί ο Λεύτερος είναι μια πρόσκληση σε άγώνα ενάντια στην καταπίεση και την έκμετάλλευση.

Δέν είχαμε λοιπόν καμιά άμφιβολία ότι η δημοκότητα του «Λεύτερου» καθόλου δέν θ' άρεσε σε μια χούφτα κυπρίων και στους Ξένους φίλους τους.

Υπάρχουν δυο σοβαρά θέματα, τó ένα είναι η άπρoκάλυπτη και άνοιδής επέμβαση μιας Ξένης πρεσβείας στη Ζωή του τόπου μας, και τó άλλο η δουλική άντιμετώπιση του θέματος από την κυβέρνηση. Οί υπεύθυνοι όχι μόνο δέν κατάγγειλαν άνοικτά την θρασύτατη άπαιτήση του εκπροσώπου του κ. Κίσιγκερ στην Κύπρο, αλλά προσπάθησαν να δικαιολογήσουν την ύποταγή τους σε μια Ξένη δύναμη προβάλλοντας «νομικά σημεία».

Ο άμερικάνικος ιμπεριαλισμός είναι αυτός που εύθύνεται για την τραγωδία του τόπου μας, είναι αυτός που επεμβαίνει άπρoκάλυπτα ή με πληρε-

ούσιους στο Βιετνάμ, στην Άγκóλα, στη Χιλή, στην Έλλάδα, στο Λίβανο, προκειμένου να έξυπηρετήσει τó οικονομικά και στρατηγικά του συμφέροντα. Ο Άμερικάνικος ιμπεριαλισμός είναι αυτός που θεωρεί τις χώρες άμπελοχώραφα και τούς λαούς ύποτακτικούς που πρέπει να πειθαρχούσαν στις θελήσεις του. Ο Άμερικάνικος ιμπεριαλισμός είναι ó σφαγιαστής των λαών.

Δέν μς έκπλησσει καθόλου, ή ένέργεια του ύπαλλήλου του Κίσιγκερ. Και αν ó λαός και Νεολαία συνταυτίζουν την «Πρεσβεία του θανάτου» με την πρεσβεία των ΗΠΑ, δέν εύθύνονται καθόλου, ούτε ó Κυπριακός λαός ούτε τó «Τραγούδι του Λεύτερου», αλλά ó ίδιος ó Άμερικάνικος ιμπεριαλισμός που μετέτρεψε τις πρεσβείες των ΗΠΑ σ' όλο τον κόσμο, σε κέντρα πρακτόρευσης και συνωμοσίας ενάντια στην άνεξαρτησία των λαών.

Κάτω άπ' αυτές τις συνθήκες, τó αίτημα που εκφράστηκε επανειλημμένα από τον Λαό «ΝΑ ΦΥΓΕΙ Η ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ» ύπογραμμίζει ό τι ή πραγματική του θέληση δέν είναι ν' απαγορευτεί ó «Λεύτερος».

Τó «Τραγούδι του Λεύτερου» είναι χαραγμένο μέσα στη ψυχή του κάθε έργατη, του κάθε νέου, του κάθε φτωχού πρόσφυ-

γών ΗΠΑ στην Κύπρο και με σχετική έντολή του ύπουργού Έσωτερικών, άνάστειλαν την μετάδωσή του από τó Κυπριακό Ραδιόφωνο.

γα, με τó αίμα των χιλιάδων άγωνιστών, που πέθαναν με τó όπλα στο χέρι, πολεμώντας τον φασισμό, τó τάνκς του ΝΑΤΟ και τούς πληρεούσιους του ιμπεριαλισμού.

Ο περήφανος λαός μας άγωνίζεται πάνω άπ' όλα για άνθρώπινη άειοπρέπεια και δέν θ' άνεχτεί ποτέ, άστυνόμηση, ούτε ύπαγόρευση της θέλησής του από καμμία πρεσβεία, από καμμία Ξένη δύναμη. Θά συνεχίσει να τραγουδά τον «Λεύτερο» θά συνεχίσει ν' αντίστέκεται καθημερινά σε κάθε πρεσβεία θανάτου, θά ρίχνει τó μαλλιά του πίσω, και με ντουφέκια φωνές και συνθήματα θά διεκδικά ΨΩΜΙ ΚΑΙ ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

Η Έκτελεστική Γραμματεία της Σ.Ν. ΕΔΕΝ θεωρεί την άπαγόρευση της μετάδοσης του «ΛΕΥΤΕΡΟΥ» από τó ΡΙΚ σαν ένέργεια άντιδημοκρατική, σαν μια προσπάθεια φίμωσης του λαού μας, σε στιγμές που οί πλήρεις δημοκρατικές διαδικασίες ύπαγορεύονται από τις άνάγκες του άπελευθερωτικού μας άγώνα. Γι' αυτό ή Κυπριακή κυβέρνηση έχει ύποχρέωση, όχι μόνο να σταματήσει κάθε είδους περιορισμό της έλευθερίας, αλλά και ν' αντίσταθεί σε κάθε τέτοιου είδους άπαιτήσεις όποιουδήποτε Ξένης πρεσβείας.

Άντίθετα ύπάρχει κίνδυνος τó κέντρα λήψης

άποφάσεων να μετατεθούν από τά έκλεγεμμένα σώματα του λαού στην Πρεσβεία των ΗΠΑ.

— ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ

ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ.

— ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΗΠΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ.

— ΟΧΙ ΣΤΟ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ.

— ΝΑΙ ΣΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΟΥ.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Στις 5 του Σεπτέμβρη ó Κυπριακός λαός θά κληθεί να «εκφράσει τή θέλησή του» στις κάλπες. Όστόσο, είναι φανερό πως οί βουλευτικές εκλογές, με τó σύστημα κάτω από τó όποιο γίνονται, με τή στέρηση της ψήφου στους νέους των δεκαοχτώ και με την μειωμένη σημασία που παραδοσιακά έχει στην Κύπρο ή κομματική ζωή, δίνουν μια πολύ περιορισμένη δυνατότητα έκφρασης της λαϊκής θέλησης.

Ποιά είναι τά βασικά προβλήματα που μπαίνουν μπροστά στο λαό; Ποιά πρέπει να είναι ή προσπάθεια του δημοκράτη ψηφοφόρου και ειδικότερα κάθε σοσιαλιστή; Άσφαλώς τó αποτέλεσμα των εκλογών ούτε κατ' άνάγκη θά κρίνει την τύχη της δημοκρατίας σε τóπο τον τóπο ούτε πρόκειται να έγγυηθή τον δρόμο προς τον σοσιαλισμό.

Αυτό όμως που προσφέρουν οί εκλογές είναι ή ευκαιρία να εκδηλώσει ó λαός την αντίθεσή του στην μέχρι σήμερα προδοτική στάση των προγεφυρωμάτων του ιμπεριαλισμού και ν' ανατινάξει στον άέρα την έννοια της ένότητας με βάση την «λήθη του παρελθόντος» με βάση δηλαδή τó να ξεχάσουμε πως κάποιος έγκληματήσαν και πρόδωσαν αυτό τον τόπο και πως αυτοί οί ίδιοί άνθρωποι είναι έτοιμοι να τó ξανακάμουν.

Δίνεται άκρίμα, έστω και σε πολύ μικρότερο βαθμό, να δώσει ó λαός την έντολή της άντιπροσώπευσής του σε πρόσωπα που θά δώσουν άποφασιστικές μάχες ενάντια στον ιμπεριαλιστικό κίνδυνο είτε αυτός είναι ó τουρκικός έπεχτατισμός είτε τó έσωτερικό προγεφύρωμα της οικονομικής άλιγαρχίας.

Η μάχη των εκλογών δίνεται σε δύσκολα πλαίσια. Είναι όμως μια μάχη που πρέπει να δοθεί, και να δοθεί σωστά. Κάθε δημοκράτης, κάθε σοσιαλιστής πρέπει χωρίς άυταπάτες και χωρίς όπτοπικές ψευδαισθήσεις, να ρίξει τή ψήφο του για ν' αποκλείσει τά προγεφυρώματα από τή Βουλή και να δώσει τις δυνάμεις που θ' άγωνιστούν για τή λευτεριά, τή δημοκρατία και τó Σοσιαλισμό.

'Από τους ρατσιστές του ΙΑΝ ΣΜΙΘ

ΣΦΑΓΗ 800 ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Πριν δυό εβδομάδες το ρατσιστικό καθεστώς της Ροδεσίας ανακοίνωσε πως στρατεύματά του κυνήγησαν ομάδα αντάρτων μέχρι τη βάση τους στη Μοζαμβίκη, πέρασαν τα σύνορα και κατέστρεψαν τη βάση σκοτώνοντας πολλούς αντάρτες. Η κυβέρνηση της Μοζαμβίκης έδωσε τη δική της έκδοχή: Ροδεσιανά στρατεύματα μπήκαν στη Μοζαμβίκη και σκότωσαν εκατοντάδες άμαχους σε προσφυγικό καταυλισμό.

Όσοι οι πλήρεις διαστάσεις του επεισοδίου δεν έγιναν γνωστές στο κοινό μέχρι που το Γραφείο Προσφύγων του ΟΗΕ στη Γενεύη ανακοίνωσε πως η επιδρομή έγινε σε καταυλισμό που ιδρύθηκε υπό την αιγίδα του για να στεγάσει Ροδεσιανούς πρόσφυγες. Οι λεπτομέρειες που έδωσε στη δημοσιότητα το Γραφείο είναι ανατριχιαστικές.

Στρατεύματα της Ροδεσίας ντυμένα με στρατιωτικές στολές Μοζαμβικανών, όπλισμένοι με όπλα του ίδιου τύπου με αυτά που χρησιμοποιεί η Μοζαμβίκη, και με τα πρότυπα θαμμένα μαύρα μπήκαν στον καταυλισμό, συγκέντρωσαν τους πρόσφυγες και τους εκτέλεσαν μαζικά με αυτόματα. Πάνω από τους σω-

ρούς των σκοτωμένων και των πληγωμένων πέρασαν μετά αυτοκίνητα και έρπυστριφόρα για να αποτελειώσουν το έργο τους.

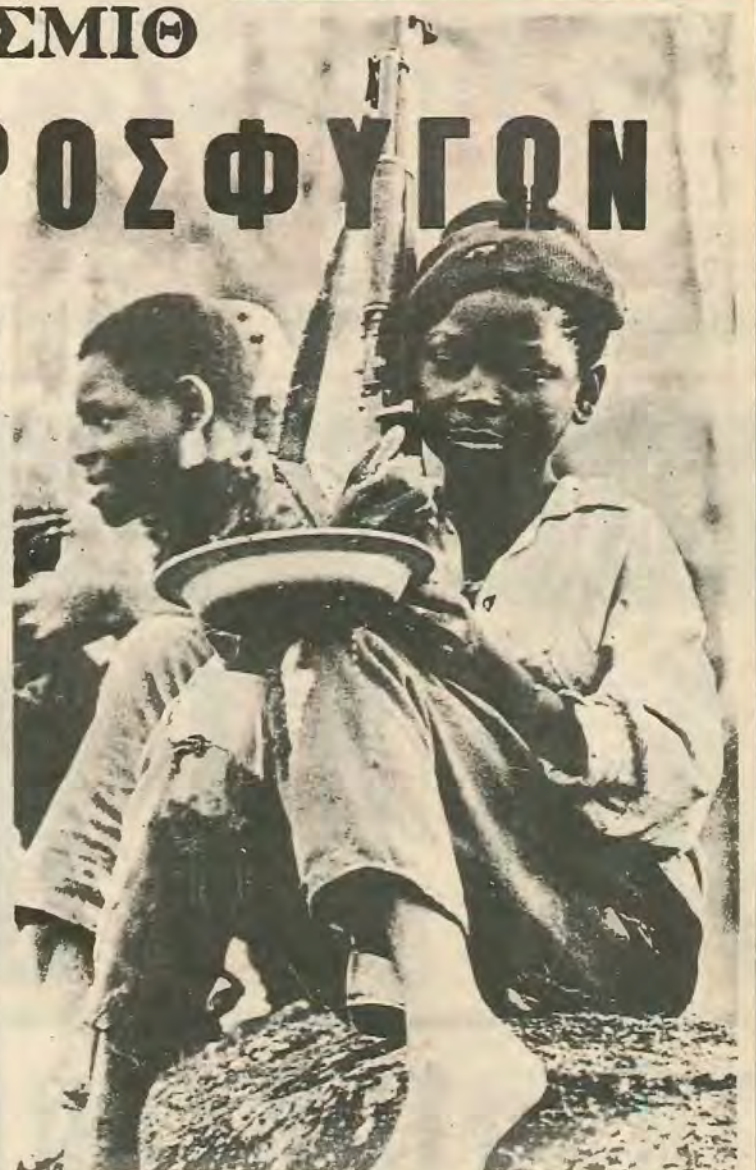
Στόν καταυλισμό ζούσαν πάνω από 1500 άτομα. Έκπρόσωποι των Ηνωμένων Εθνών αναφέρουν πως στον καταυλισμό δεν υπήρξε ποτέ αντάρτικη δραστηριότητα. Η μόνη στρατιωτική παρουσία ήταν δυό Μοζαμβικανοί και δυό Πορτογάλοι στρατιώτες που σκοτώθηκαν κι αυτοί.

Είναι φανερό από τα ίδια τα γεγονότα πως πρόκειται για μία ψυχρή, καλά προετοιμασμένη σφαγή άθωων που σκοπό έχει την τρομοκράτηση του λαού και το πνίξιμο του αγώνα που φουντώνει για την απελευθέρωση της Ζιμπάουε. Σε τελευταία ανάλυση

ζμως δεν είναι παρά τα τελευταία απελευθερωμένα χροπύματα του ρατσισμού στη Ροδεσία. Και θάταν παράδοξο αν μετά από τις θηριωδίες αυτού του είδους δεν έχει αιματηρό τέλος η λευκή κυριαρχία στη χώρα.

Σε αντίθεση με την Βιομηχανοποιημένη Νότια Αφρική στη Ροδεσία δεν υπάρχει σημαντικός αριθμός λευκών εργατών. Οι λευκοί αποτελούν μία πολύ μικρή μειοψηφία (περίπου το 1) 15 γαιοκτημόνων που άρνουνται κάθε δικαίωμα στους μαύρους. Με την απελευθέρωση της Μοζαμβίκης και της Αγκόλας οι δυτικές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις όπως και η Ν. Αφρική έχουν αντιληφθεί πως η Ροδεσία είναι μία χαμένη υπόθεση για τους λευκούς.

Έτσι προσπαθούν να «μεσολαθήσουν» στη μεταβίβαση της εξουσίας σε μία μαύρη άριστοκρατία που θάταν διαθεσιμμένη να κρατήσει τη χώρα στη σφαίρα επιρροής τους. Όσοι ακόμα κι αυτό δεν έχει πολλές πιθανότητες επιτυχίας. Οι αγωνιστές της

Ζιμπάουε είχαν αρκετά δείγματα της προοδίας των «διαλλαχτικών» ήγγετων τους. Έχουν κάθε λόγο να τραθή-

σουν την επανάσταση μέχρι το τέλος, να απαλλάξουν τη χώρα από τους ιμπεριαλιστές.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΕΔΕΝ ΛΕΜΕΣΟΥ

● Με μεγάλο ενθουσιασμό είδαν τα μέλη μας στην Σοσ. Έκφραση «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ». Όπως πολλοί ανέφεραν μέσω της εφημερίδας μας η νεολαία και η εργατική τάξη της επαρχίας μας θα μπορεί να προβάλει τα προβλήματα της.

● Συνεχίζοντας με επιτυχία τα οργανωτικά σεμινάρια που διοργανώνει το Κ.Ο.Γ. της ΕΔΕΝ. Στα σεμινάρια συζητούνται κυρίως οργανωτικά θέματα. Έγιναν μέχρι στιγμής 3 και η ανταπόκριση εκ μέρους των μελών μας ήταν μεγάλη. Ελπίζουμε να συνεχιστούν τα σεμινάρια από το Κ.Ο.Γ.

● Η Επαρχιακή Έπιτροπή με έκθεσή της προς την εκτελεστική Γραμματεία έθεσε τα προβλήματα που απασχολούν την νεολαία μας. Για την έκθεση έγινε σύσκεψη Επαρχιακών επιτροπών ΕΔΕΚ-ΕΔΕΝ Λεμεσού και πήραν μέρος ο Γ.Γ. και Β.Γ.Γ. της ΕΔΕΝ.

● Μπήκαμε για καλά στην προεκλογική περίοδο και η δουλειά είναι πολλή. Έτσι και τα μέλη μας εργάζονται έντατα για να βοηθήσουν το κόμμα. Συνεργεία κολούν αφίσαιες, άλλοι κάνουν την αφυγομέτρηση και άλλοι πηγαίνουν στες προεκλογικές ήμιλιες σαν συνοδοί, διανέμουν φυλλάδια, πουλούν την Σοσιαλιστική Έκφραση κ.α.

● Ένώ την μία νύκτα τα συνεργεία αφίσαιων μας γεμίζουν τους δρόμους της επαίμένης ομάδας άλλου κόμματος καλά οργανωμένες και με τα απαιτούμενα τες ξεσχίζουν ή βάζουν άλλες από πάνω. Γνωρίζουμε τα πρόσωπα και το κόμμα που ανήκουν και αν και τους προειδοποιήσαμε συνεχίζουν τους τραμπουκισμούς.

● Κατά την περιόδια του στην επαρχία μας ο πρόεδρος της ΕΔΕΚ Δρ. Λυσοαζίδης έγινε αντικείμενο θερμών ενδηλώσεων. Η νεολαία και οι εργάτες με πανώ και με την γροθιά ψηλά υποδέχτηκαν τον λαϊκόν αγωνιστή.

ΚΩΣΤΑΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΦΟΥΝΤΩΝΕΙ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΣΤΗ Ν. ΑΦΡΙΚΗ

Ο αγώνας των μαύρων εργατών στη Νότια Αφρική παίρνει πια καθαρά εργατική μορφή με την τριήμερη απεργία που προκηρύχθηκε από τους αγωνιστές του Σουέτο. Τρία τέταρτα των εργατών που ζούν στις πόλινες — καταυλισμούς του Τζοχάννεσμπουργκ πειθαρχησαν στο κάλεσμα και άρνήθηκαν να πάν στις δουλειές τους.

Η αστυνομία του Τζοχάν-

γος στους ρατσιστές της Νότιας Αφρικής.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Η απεργία δεν περιορίστηκε στους εργάτες Τζοχάννεσμπουργκ μα ξεπλώθηκε και σε άλλες πόλεις και κυρίως στο Κάιμπ Τάουν.

Η αντίδραση της αστυνομίας ήταν βίαια. Στο Σουέτο ιδιαίτερα σε πολλές περιπτώ-

δες εργάτες σκοτώθηκαν από την αστυνομία.

1905

Η όρμη της επανάστασης όχι μόνο δεν έχει ανακοπεί αλλά φαίνεται να δυναμώνει και να παίρνει ολοένα και πιο οργανωμένη και συνειδητή μορφή. Αυτό δεν σημαίνει πως αναγκαστικά οι εργάτες της Αφρικής θα κερδίσουν αυτή τη μάχη — οι δυνάμεις της καταπίεσης είναι ακόμα καλά οχυρωμένες — μα η κατάσταση δεν θάνα πια η ίδια. Στο σημείο που μπορεί κανείς να κάμει τον παραλληλισμό ο αγώνας των εργατών του Σουέτο μοιάζει περισσότερο με την επανάσταση του 1905 στη Ρωσία παρά με το 1917: χιτίζεται η παράδοση που θα δώσει τη δυνατότητα για κατάληψη της εξουσίας. Με μία σοβαρή διαφορά: αν στην αρχή του αιώνα χρειάστηκαν 12 χρόνια για να μπορέσουν οι εργάτες να γίνουν αρκετά δυνατοί για την εξουσία, σήμερα στην Αφρική πρέπει να περιμένουμε κάτι τέτοιο σε πολύ πιο σύντομο διάστημα — πιδ κοντά στους 12 μήνες παρά στα δώδεκα χρόνια.

Οι Αφρικανοί εργάτες έχτος από την δική τους πείρα έχουν και την επαναστατική παράδοση δλου του κόσμου. Η κατάρρευση του ρατσισμού έχει αρχίσει, και μαζί μ' αυτήν του Ν. Αφρικάνικου καπιταλισμού.

νεσμπουργκ προσπάθησε με κάθε τρόπο να προστατεύσει τους απεργούς χωρίς όμως επιτυχία. Η οργανωμένη πια μορφή του αγώνα, με χιλιάδες φυλλάδια που χροπύστηχαν στους δρόμους και η πειθαρχημένη αντίδραση των εργατών προκαλεί ρι-

σεις πυροβολούσαν αδιάκριτα έναντιον συγκεντρώσεων των εργατών με άγνωστο ακόμα αριθμό θυμάτων.

Μερικές μέρες πριν την απεργία το επίκεντρο των συγκρούσεων μεταφέρθηκε στις πόλινες — καταυλισμούς του Πόρτ Έλζομπιθ που δεκά-

ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Σε προηγούμενο άρθρο μας για την Αργεντινή (Σ.Ε. Έκφραση 1η του Απριλίου 1976) είχαμε πει πως η περίοδος που θ' ακολουθούσε μετά το πραξικόπημα θάταν περίοδος δεινών για το λαό. Πριν μερικές μέρες πενήντα νέοι (άνδρες και γυναίκες) θρήκαν τραγικό θάνατο σε δύο μαζικές σφαγές που διαπράχθηκαν από τις φασιστικές «ομάδες θανάτου» που δρουν με την κάλυψη της αστυνομίας.

Στη μία περίπτωση 33 νέοι ενός χωριού συγκεντρώθηκαν από τους φασίστες σε ένα χωράφι κι εκτελέστηκαν με αυτόματα. Μετά, πτώματα και πληγωμένοι ανατινάχτηκαν με εκρηκτικές ύλες. Στην άλλη, 17 άτομα εκτελέστηκαν σε δρόμο του Μπουένος Άιρες.

Η χούφτα της Αργεντινής αναγκάστηκε να εκδώσει ανακοίνωση με την οποία καταδικάζει τις εκτελέσεις και τις αποδίδει σε «εξτρεμιστές που σκοπό έχουν τη δυσφήμιση της Αργεντινής».

ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Όσοι οι τελευταίες σφαγές δεν είναι κάτι απομονωμένο. Ο τελευταίος γύρος των δολοφονιών άρχισε τον περασμένο Ιούνη όταν ο αρχηγός της Αστυνομίας Στρατηγός Καρνέτο καμικιόστηκε από βόμβα που τοποθετήθηκε κάτω από το κρεβάτι του.

Σε απάντηση για το φόνο ή στρατιωτική χούφτα επέβαλε τη ποινή του θανάτου με εκτελεστικό απόσπασμα για «υπεύθυνους για φόνο μελών των

σωμάτων ασφαλείας, κυβερνητικών επίσημων ή δικαστικών». Λιμέσως μετά ακολουθήσε η εκτέλεση δύο ανταρτών που προσπάθησαν να αποδράσουν. Στις 24 του Ιούνη σκοτώθηκαν άλλοι 12 άντρες (7 γυναίκες και 5 άντρες) δήμεν σε επιθέσεις εναντίον αστυνομικών σταθμών.

Όσοι φαίνεται πως οι άντρες ήταν ήδη φυλακισμένοι και εκτελέστηκαν εν ψυχρώ, αφού πρώτα οδηγήθηκαν σε κάποιο δρόμο και μετά τοποθετήθηκαν επλα δίπλα στα πτώματά τους.

Λιμέσως μετά ανακοινώθηκε η σφαγή 17 ανταρτών σε επίθεση εναντίον της στρατιωτικής φρουράς του Κάμπο ντε

Μάγιο. Όσοι καμιά απόπειρα του στρατού δεν ανακοινώθηκε πράγμα που δημιουργεί υποψίες ότι πρόκειται για άλλη μία σφαγή κρατούμενων.

ΕΚΔΙΚΗΣΗ

Η απάντηση των ανταρτών δεν άργησε. Μία βομβιστική επίθεση στο έστιατόριο του επιτελείου της αστυνομίας είχε σαν αποτέλεσμα τον θάνατο 18 ασανιστών και τον τραυματισμό άλλων 66. Άλλα η προπαγάνδα του καθεστώτος αναφέρει ότι τα περισσότερα θύματα ήταν άθωοι πολίτες στον κατάλογο των νεκρών μόνο ένας δεν είναι αστυνομικός.

Την επίθεση ακολούθησαν οι σφαγές 8 ατόμων στο Σάν Τέλλο, 2 τυπογράφων συνδικαλιστών στην Μπατα Μπλάνκα και μετά ο φόνος τριών ιερέων και δυο δοθητών τους.

Την ίδια μέρα, μία ομάδα ενόπλων εκτέλεσε νεαρό στη μέση της «Θης Ιουλίου», τον πιό πλατύ δρόμο του κόσμου, αφού τον φίμωσε και τον έδεσε σε οβελίσκο που θρισκόταν σε μία από τις νησίδες του.

ΟΜΑΔΕΣ ΘΑΝΑΤΟΥ

Όλα αυτά σκοπό έχουν την κατατρομοκράτηση του λαού για να γίνει δυνατή η επιβολή του στρατιωτικού καθεστώτος. Οι «ομάδες θανάτου» έχουν στενούς δεσμούς με την

αστυνομία και είναι χαρακτηριστικό ότι μέχρι σήμερα δεν έχει συλληφθεί κανένας σχετικά με τους φόνους.

Ο φόρος που πληρώνει το εργατικό κίνημα στην Αργεντινή για την Περονιστική αυταπάτη, γιατί πίστεψε πως ήταν δυνατό να λύσει τα προβλήματά του μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα είναι πραγματικά βαρύς. Όμως το στρατιωτικό καθεστώς έχει πιά εξαντλήσει κάθε μέσο για την επιβολή του. Μέσα από την καταπίεση και τη βαρβαρότητα το εργατικό κίνημα θα χτίσει τις δυνάμεις που θα πολεμήσουν αποφασιστικά για την απελευθέρωση, για το σοσιαλισμό.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ Δ. ΛΟΪΖΟΥ

ΣΥΖΗΤΩΝΤΑΣ ΜΕ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΟΥ ΜΟΥ ΜΟΙΑΖΕΙ

Το ξέρεις καλά πως δεν είσαι
δ' Μπερέχτι
ούτε ο Λένιν κι' ο Μάο.
Δεν έχεις τίποτα κοινό μ'
ακούς.
Ένα ανθρωπάκι της σειράς σου.
Αλλά ο αγώνας πρέπει να γίνει
και κάποιος πρέπει να εξηγήσει
πόσο δύσκολος είναι και πόσο
άγριας.
Και κάποιος πρέπει να κρατήσει
έτσι τον καιρό του γενικού
χαμού.
Γι' αυτό σου λέω.
Σφίξε τα δόντια κι ετοιμάσου
Κάπου και ού να ώφελήσεις.
Εξάλλου γίνεται κανείς για
κάτι
μονάχα σαν αρχισεις να το
κάνεις.

«Παρακαλώ σας, μη μ' αναλύετε με κριτικές και σχόλια. Αν σ'αρέσει η ψυχή μου, δώστε μου το χέρι να γίνουμε φίλοι. Αν όχι, στήστε με στον τοίχο και πετροβολήστε με. Μά για όνομα του Θεού, μη με βάζετε σε σωληνάρια χημείου και με μικροσκοπία αποκά του. Δεν είμαι τίποτα μικρόβιο...»

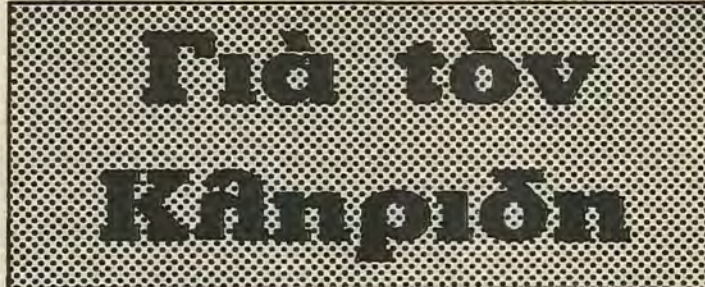
Πάντως
Έμεις θα τους αντισταθούμε
όποιοι και νάναι
δσο θανατοί και νάναι

ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ

Ακούεται πλατειά τελευταίως από τον αρχηγό του δημοκρατικού Συναγερμού η πρόταση που λέει ότι παράλαβε «χάος» και παράδωσε Κράτος. Μιλά ακόμη για θετική προσφορά στον αγώνα του Κυπριακού λαού και στηρίζει αυτή του τη θέση στη προώθηση των θεμάτων των αγνοουμένων, εγκλωβισμένων και την ανταλλαγή αιχμαλώτων. Ακόμη μας λέει ότι προετοίμασε το έδαφος για επιστροφή του Μακαρίου.

Ο Κύριος «Πρόεδρος» των 4 μηνών και 14 ημερών κατάρφερε να παραδώσει «κράτος» ως εξής:

- (1) Παράλαβε χάος ο κ. «Πρόεδρος» και προκήρυξε εκλογές σε 28η μήνες δηλώνοντας ότι ο Μακάριος αν ήθελε μπορούσε να επιστρέψει και να υποβάλει υποψηφιότητα, σαν ελεύθερος πολίτης του Κράτους που θα εκτίζε 6 κ. Κληρείδης.
- (2) Παράλαβε από τον προκάτοχό του 8ήμερον Νικόλαον Σαμψών 13% κατοχή και παράδωσε 40%.
- (3) Συνέβαλε με την φιλοθυμική του πολιτική και στάση στήκ διάρκειαν της εισβολής να δημιουργηθή τέτοιο ψυχολογικό κλίμα επικένωσης, φυγής και προσφυγοποίησης του Κυπριακού πληθυσμού έτσι ώστε να συντείνη στήν πλήρη Παλαιστινοποίηση του προβλήματός μας.
- (4) Ήταν έτοιμος να υπογράψει το σχέδιον Γκιωνγές που προνοούσε εγκατάσταση Τούρκων στρατιωτών στα μέρη όπου διέ-

μεναν Τουρκοκίπριοι... αλλά τον εμπόδισαν, χαμένη ευκαιρία βλέπετε.

- (5) Συλλάμβανε Τουρκοκίπριους πολίτες της Κυπριακής Δημοκρατίας από τα σπίτια τους σαν αιχμαλώτους πολέμου και τους ανάλλαξε με Έλληνοκυπρίους. Συνέτεινε έτσι στήν απαλλογή πληθυσμών και στο κτίσιμο του τείχους του διακοινοτικού διαχωρισμού.
- (6) Το τείχος όμως είχε μείνει ήμιτελές κατά την διάρκειαν της προεδρικής του θητείας και έπρεπε να συμπληρωθεί. Έτσι ο άρ-

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΑΓΑΠΙΟΥ

χηγός του «ΕΝΙΑΙΟΥ» και τον Συναγερμό, υπέγραψε τις συμφωνίες του Γ' γύρου των διακοινοτικών συνομιλιών στην Βιέννη που νομιμοποιούσαν τον διακοινοτικό διαχωρισμό με την μεταφορά των 10.000 Τουρκοκυπρίων που εναπόμειναν στον ελεύθερο τομέα. Πολλά άλλα μπορούν να προστεθούν στον άφορο το «κράτος» που παράδωσε. Ο λαός όμως επιφυλάσσεται για τις 5 του Σεπτεμβρη.

Ο καταυλισμός ΤΑΛ ΕΛ ΖΑΑΤΑΡ

Οι αγωνιστές εκπαιδεύονται

Ένας από τις χιλιάδες νεκρούς

Οι αγωνιστές του ΤΑΛ ΕΛ ΖΑΑΤΑΡ δίνουν συνέντευξη. "Ετοιμοί για νέους αγώνες..."

ΤΑΛ ΕΛ ΖΑΑΤΑΡ

12 Αυγούστου 1976.

Η 70η επέθεση άποκρούστηκε, και οι σύντροφοι αγωνιστές του πολιορκούμενου καταυλισμού παραμένουν να κρατάνε με σιθερότητα καρδιά τα όπλα τους, με τό ήθικό άνεθασμένο και άποφάση να μείνουν ως τό τέλος.

ΓΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΕΛ ΑΛ ΖΑΑΤΑΡ

Παλαιστινιακός και Λιθαναικός καταυλισμός που κατοικείται από 50 χιλιάδες Παλαιστινιακούς πρόσφυγες και Λιθαναίους προλετάριους. Βρίσκεται στο Β.Α. της Βηρυτού κι' άποτελείται από παράγκες και φτωχόσπιτα ανάμεσα σε πολυώροφες πολυκατοικίες.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΩΣΤΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ

της Βηρυτού. Οι παράγκες αυτές και τό φτωχόσπιτα κτίστηκαν από διάφορα φτηνά καταστραμμένα όπλα, (χαρτόνια, τσιγκοί, ξύλα) και συμπαγή τρες που ολολαστικά δέν παίζουν ακόμα ούτε τόν μίνιμουμ ρόλο προστασίας τών κατοίκων δηλ. γυναίκες, παιδιά, γέροι, από τις καιρικές συνθήκες. Ά Έτσι λοιπόν οι καταπιεσμένες μάξες τού καταυλισμού αυτού, είχαν ν' αντιμετώπισουν αυτές τις μέρες πέρα από τις θύλιες συνθήκες επίθεσης, τήν πτό δάρβαρα φασιστική επίθεση που δέν γράφτηκε παρόμοιά της στην Ιστορία.

ταρ, όλες οι καταπιεσμένες μάξες τού Λιβάνου πήραν τό πράγμα στα χέρια τους. Συνειδητοποίησαν ότι άπέναντι στην όμη βία και στην φασιστική τρομοκρατία υπάρχει μία και μόνο άπάντηση: Η επαναστατική βία! Έτσι οργανώθηκαν, όπλιστηκαν, αυτοπεπόθηκαν γύρω από τις πρωτοπόρες δυνάμεις. Άποτέλεσμα αυτού ήταν να πέσουν οι παραδοσιακοί εχθρούς τού λαού. Όμως οι διάδοχοι τού Χίτλερ, άφου πήραν τήν άπάντησή μία και δύο φορές δέν τούς έμεινε παρά να παίζουν τό τελευταίο τους χαρτί σε μία προσπάθεια ύποταγής τού λαού. Έτσι πριν 50 μέρες συγκεντρώσαν πάνω από 6 χιλιάδες στρατό με βαρύ όπλισμό (πολυβόλα

ΝΕΑ ΗΓΕΣΙΑ
Οι μάξες τού Τέλ - Άλ - Ζά-

— κανόνια — όλμους και τάνκς) και έκμεταλλούμενοι τήν παρουσία τών Συριακών δυνάμεων στο Λίβανο που άπασχολούσε ένα μεγάλο άριθμό άπ' τις προδευτικές δυνάμεις και τήν Παλαιστινιακή Έπανάσταση και περιόκλωναν τόν καταυλισμό.

Η έπιχείρηση αυτή είχε σαν πρωταρχικό σκοπό τήν ύλοποίηση τών Ιμπεριαλιστικών σχεδίων της Άμερικής για άιχτόνηση τού Λιβάνου πρώτον και σαν παράρτημα τών δυνάμεων δεύτερο με τήν έπίθεση ν' άνεθάνουν τό ήθικό τών μονάδων τους και τρίτο για να έκδιώξουν τις προδευτικές δυνάμεις στις διαπραγματεύσεις για κατάπαυση τού πυρός.

συνθήκες και παρά τήν άνοιχτή σύμμαχία τών Ύδρων και τής αντίδρασης και παρά τήν προδοσία, ό λαός έντείνει τήν αντίστασή του. Όλες οι προσπάθειες εισβολής μέσα στον καταυλισμό άποκρούονται ή μία μετά τήν άλλη. Για να είμαστε αντικειμενικοί, οι δυνάμεις τών φαλαγγιτών πέτυχαν να κερδίσουν προχωρημένες θέσεις γύρω από τό Τέλ - Άλ - Ζάαταρ (παράδειγμα τό καταυλισμό ΤΖΙΣΕΡ ΑΛ ΗΡΑΣΙΑ) όπου οι φαλαγγίτες σφάξαν τόν έικομο πληθυσμό, γυναίκες, παιδιά και γέροντες που βρίσκονταν παγιδευμένοι τήν ήμέρα τής κατάληψης).

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΟΣ ΑΝΕΦΟΔΙΑΣΜΟΣ

Έτσι ή κατάσταση στον καταυλισμό χειροτερεύει. Η έλλειψη φαρμάκων και ή έμφάνιση όρισμένων άσθενών άποτελεί ένα πραγματικό ανθρώπινο πρόβλημα. Οι γιατροί ύποχρεώνονται να δράζουν τούς παλιούς έπιδέσμους, για να τούς ξαναχρησιμοποιήσουν κι' άργότερα χρησιμοποιούν τό ασκίδιο για έπιδέσμους. Μικρά παιδιά πεθαίνουν από τήν πείνα και τή δίψα. Η προσπάθεια έξασφάλισης λίγου νερού από τήν μοναδική πηγή που άναφέραμε, πληρώνεται πολύ ακριβά. Κάθε γαλόνι νερού πληρώνεται με ένα γαλόνι αίμα. Οι δυνάμεις τής Άλ - Φάταχ πέτυχαν ν' άνοίξουν σφήνα έρδία που όμως δέν ήταν άρκετά. Η κοινή γνώμη όλο τόν κόσμο στρέφεται στο Τέλ - Άλ Ζάαταρ. Ο Έρβέρδος Σταυρός κάνει τό παν για να μπορέσει να δώσει όρισμένους τραυματίες. Οργανώνονται σφάλαγγες άυτοκίνητων για μεταφορά τών όλων κάθε φορά και παρά τή συμφωνία όλων τών πλεωρών, οι φασιστικές δυνάμεις στέκονται έμπόδιο μπροστά τους που ύποχρεώνει τόν εκπρόσωπο τού Ένθερου Σταυρού να κατηγορεί άνοιχτά τήν αντίδραση για τό βρόμικο ρόλο τους.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ
Η ήρωική αντίσταση τού Ένωπλου λαού τού Τέλ - Άλ Ζάαταρ ναούξιστε δέν άνείρα τής αντίδρασης. Έτσι από τήν πρώτη μέρα ή πρώτη επίθεση άποκρούστηκε και προστάθεια εισβολής τής δεξιάς μέσα στον καταυλισμό, δέν πέτυχε. Οι άπόλλειες τού εχθρού ήταν πολύ μεγάλες. Άφισαν πίσω τους μεγάλο άριθμό τάνκς, άρκετους νεκρούς, τραυματίες κ.λ.π. Όμως τό σχέδια τού Ιμπεριαλισμού έπρεπε να έραρμοστούν. Οι εχθρικές δυνάμεις διοργανώνουν ξανά τις δυνάμεις τους. Άλλες δυνάμεις τού αντιδραστικού καθεστώτος τής Δαμασκού (δυνάμεις καλά εκπαιδευμένες) τάσσονται στο πλευρό τών φαλαγγιτών. Ο άριθμός τους φέρεται μέχρι 8 χιλιάδες. Η κατάσταση στο Τέλ - Άλ - Ζάαταρ χειροτερεύει. Η έλλειψη φαρμάκων, φαγητού, βάζει τό λαό σε πτό δύσκολες άντικειμενικές συνθήκες. Οι Συριακές δυνάμεις και οι πράκτορές τους από τήν οργανωση Άλ - Σάικα, μέσ' τό Τέλ - Άλ - Ζάαταρ παίζουν ένα προδοτικό ρόλο. Άντινέζουν τις σωλήνες τού νερού με αποτέλεσμα να στερηθεί ό καταυλισμός βασικό συστατικό τής ζωής. Μόνη πηγή νερού παραμένει μία σωλήνα στη κενή ζώνη μεταξύ τών προδευτικών δυνάμεων και τών φαλαγγιτών και κάτω άπ' τούς συνεχείς βομβαρδισμούς και τό πυκνά πυρά τών πολυβόλων. Παρά τις δύσκολες αυτές

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗΣ

Η ήρωική πόλη τού Τέλ - Άλ - Ζάαταρ δέν παραμένει στην Ιστορία, αιώνας πάρος που δέν φωτίζει τόν βράχο όλων τών καταπιεσμένων λαών στην πύλη τους για ειρήνη, λευτεριά και κοινωνική δικαιοσύνη. Άς υφίστασμε τή φωνή μας κι' ές χειριστάσμε τόν ήρωικό λαό τού Λιβάνου και τής Παλαιστίνης κι' όλους τούς μαχητές τής ελευθερίας θηλώνοντας τήν άπόλυτη ύποστηρίξη μας στο δικαιο άγώνα τους. Τό Τέλ - Άλ - Ζάαταρ δέν έπρεπε!

50 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ Α' ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ Κ.Κ.Κ.

Στις 15 Αυγούστου τού 1926 έγινε σε ένα σπίτι στη Λεμεσό μία μικρή παράνομη συγχέγρωση. Τό Α' Παγκόσμιο Συνέδριο τού Κομμουνιστικού Κόμματος Κύπρου (Κ.Κ.Κ.). Έχουν περάσει 50 χρόνια από τότε. Και μαζί με τό 50 χρόνια έχουν συμβεί κοσμοϊστορικές αλλαγές στην Κύπρο. Τόν τόπο που έβαλε σαν στόχο τό Κ.Κ.Κ. να αλλάξει και να μετατρέψει τό σύστημα από τό έκμεταλλευτικό καπιταλιστικό σε σοσιαλιστικό.

Η επανάσταση τού Οκτωβρίου τού 1917 στη Ρωσία και ή κατάληψη τής έξουσίας από τήν εργατική τάξη δέν άφησε άνεπηρέαστη τήν Κύπρο. Γύρω στο 1920 άρχισαν να δημιουργούνται οι πρώτοι Μαρξιστικοί πυρήνες που είχαν σαν φάρο τήν Οκτωβριανή επανάσταση. Τό 1922 7 άτομα έλα κι' έλα άποφάσισαν τήν δημιουργία τού κόμματος τής εργατικής τάξης.

Τέσσερα χρόνια που δουλέψαν (1922 — 1926) κατά μέσα στην εργατική τάξη και να άποτελέσουν τήν οργανωμένη πρωτοπορία τού Κυπριακού προλεταριάτου.

Η παράδοση που μας έχει άφήσει τό Κ.Κ.Κ. στα πρώτα χρόνια τής ύδρασης του είναι πάρα πολύ πλούσια. Έχει να επιδείξει δράση και άγώνες κάτω από τις πιο άντίθετες συνθήκες, παρανομία, κατατρονισμό, λίγα οικονομικά μέσα, άπομόνωση. Έχει σε άνεργητικό τού άπεργίες που συντάραξαν τήν

Κύπρο, καθοδήγησε τήν εργατική τάξη όταν πραγματικά τήν χρειαζόταν. Άγωνίστηκε με συνέπεια θιασισμένο στο Μαρξισμό, Λενινισμό, με πάντα σαν στόχο, τήν κατάληψη τής έξουσίας από τήν εργατική τάξη. Δίκαια λοιπόν αναδειχθηκε σαν ή ήγηση τού προλεταριάτου.

Τό ΚΚΚ άνήκει στο εργατικό κίνημα και στους αγωνιστές τού κινήματος.

Γιά χρόνια πάλευαν κάτω από συνθήκες δύσκολες καταφρέγμενο: από τήν άποικιοκρατική άστυνομία και τούς Κύπριους άστούς.

Τό συνέδριο τού 1926 δέν ήταν ή πρώτη εμφάνιση τών Κυπρίων Μαρξιστών. Τά πρώτα σπέρματα τής σοσιαλιστι-

...μέχρι τήν νίκη. Πιστεύουν στον άγώνα τους.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ

ΣΤΙΣ ΕΞΑΡΤΗΜΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ

Όσα είπαμε μέχρι τώρα για τα κόμματα ισχύουν στην ουσία τους για τα κόμματα σ' όλες τις χώρες του κόσμου, εξαρτημένες και μη. Αυτό που μας απρόσβλητο στο να κάμουμε ιδιαίτερη ανάλυση των κομματικών σχηματισμών στις εξαρτημένες χώρες είναι οι ιδιομορφίες που παρουσιάζονται μέσα στην ίδια την κοινωνία αυτών των χωρών, οι ιδιομορφίες των συγκρούσιμων συμφερόντων που πηγάζουν από την διαστρεβλωμένη ανάπτυξη του καπιταλισμού κάτω από την πίεση της μητροπολιτικής οικονομίας.

ΑΠΟΙΚΙΕΣ

Η πιο καθαρή μορφή εξαρτημένης χώρας είναι η αποικία. Η ανάπτυξη που έδωσε η καπιταλιστική παραγωγή στην Εύρωπη έδωσε τη δυνατότητα στις Ευρωπαϊκές χώρες να εινιδάλουν την κυριαρχία τους στις χώρες που κάμουν όπου επικρατούσαν ακόμη καθυστερημένες προκαπιταλιστικές μορφές παραγωγής. Αυτή η έπαφή των ανεπτυγμένων καπιταλιστικών μητροπόλεων με τις συγκριτικά πρωτόγονες κοινωνίες των αποικιών ήταν μοιραία για τις πιθανότητες ανάπτυξης των τελευταίων.

Η άνωπρότητα του καπιταλισμού επιβαλλόταν καταστρέφοντας τις παλιές μορφές παραγωγής χωρίς όμως να τις αντικαθιστά με νέες. Τα προϊόντα που παράγονταν προηγουμένως από τους μικροτεχνίτες τα αντικαθιστούσαν τα φτηνά εισαγόμενα από την μητρόπολη. Η οικονομία της αποικίας προσαπολιζόταν στην παραγωγή μόνο πρώτων υλών και ώριμων γεωργικών προϊόντων που χρειαζόταν η μητρόπολη. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες αναπτύχθηκε μία εμπορική τάξη που από την αρχή πήρε μονοπωλιακή μορφή και που ήταν απόλυτα εξαρτημένη από το εμπόριο μεταξύ αποικίας και μητροπόλεως.

Ο οικονομία της αποικίας αναπτύσσεται γενικά σαν συμπλήρωμα της μητροπολιτικής οικονομίας. Τα μητροπολιτικά μονοπώλια εκμεταλλεύονται τα φτηνά μεροκάματα και ιδρύουν μία κάποια βιομηχανία στις αποικίες. Η φύση αυτής της βιομηχανίας είναι και εδώ μονοπωλιακή γιατί δεν υπάρχουν ντόπια κεφάλαια που να μπορούν να τους συναγωνιστούν.

ΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΣ

Ποιές τάσεις υπάρχουν σε μία τέτοια κοινωνία; Και ποιά είναι τα αντικρουόμενα συμφέροντα που κυριαρχούν; Άπλουστεύοντας κάπως τα πράγματα μπορούμε να διακρίνουμε δυο διαφορετικές διαχωριστικές γραμμές:

- (α) Η γραμμή που διαχωρίζει την αποικία από τη μητρόπολη.
- (β) Η γραμμή που διαχωρίζει τις άστικές τάξεις των δυο χωρών από τις εργατικές τάξεις.

Σ' αυτό το σχήμα η εργατική τάξη της μητροπόλεως σε πολύ λίγη επαφή έρχεται με την εργατική τάξη της αποικίας. Αντίθετα η άστική τάξη της αποικίας είναι στενά συνδεδεμένη με την άστική τάξη της μητροπόλεως. Η άρχουσα τάξη μέσα από σύμπλεγμα είναι η άστική τάξη της μη-

τρόπολεως. Η άστική τάξη της αποικίας είναι ως ένα βαθμό υπέρτερη της αλλά ταυτόχρονα έχει και τις δικές της φιλοδοξίες για ανεξαρτητοποίηση. Η βαρεία εκμετάλλευση της αποικίας από τη μητρόπολη και η εξοθλίωση των μοζών όπου αναπόφευκτα οδηγεί απρόσβλητο σε σύγκρουση που παίρνει τη μορφή του αγώνα εναντίον των αποικιστών. Η άστική τάξη της αποικίας όμως δεν θέλει την πλήρη αποδέσμευση από τη μητρόπολη: Έχει ανάγκη τη βοήθεια της για να μπορέσει να συνεχίσει την εκμετάλλευση.

Ο ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ

Όσο η διακυβέρνηση της αποικίας γίνεται από ευθεία από τη μητρόπολη ο αγώνας ενάντια στην εκμετάλλευση παίρνει τη μορφή του αγώνα για εθνική εκμετάλλευση. Ο λαός θεωρεί — σωστά — σαν υπέβουλος για τη δυστυχία του τους Εένους κατακτητές. Αύτός ο αγώνας εύνοείται όχι μόνο από την εργατική τάξη που άλλωστε μόλις αρχίζει να δημιουργείται με και από τη συντριπτική πλειοψηφία των μεσαίων στρωμάτων που βρίσκονται κάτω από την τρομερή πίεση των μονοπωλίων. Ακόμα και αυτή η άστική τάξη δυσκολεύεται να αντιστρατευθεί ένα τέτοιο αγώνα, και όταν γίνεται φανερό πως αυτός ο αγώνας φουρνώνει και προχωρεί προς τη νίκη ρίχνει κι αυτή το βάρος της στην κατεύθυνση της ανεξαρτησίας.

Έτσι χιζείται μία προσωρινή «εθνική ένότητα» μέσα στις έσωτερικές αντιφάσεις της αποικίας οι αποικιστές βλέπουν τους μελλοντικούς τους συμμάχους την άστική τάξη. Οι διαπραγματεύσεις για την ανεξαρτησία γίνονται κατά κανόνα μεταξύ των εκπροσώπων των μητροπολιτικών και της αποικιακής άστικής τάξης. Μία κάποια «ανεξαρτησία» παραχωρείται στην αποικία που παρομένει όμως δεμένη με πολιτικά, στρατιωτικά και οικονομικά δεσμά από την αποικιακή δύναμη. Η εξάρτηση μεταβάλλεται από άμεση σε έμμεση, με την οικονομική άλιγαρχία της εξαρτημένης χώρας σαν τάν βασικό συνενγότη της μητροπόλεως.

ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Σ' αυτό το στάδιο οι φιλοδοξίες της άστικής τάξης για ανεξαρτητοποίηση έχουν εκπληρωθεί. Έχει ήδη μεταβληθεί σε άρχουσα τάξη της χώρας, που στηρίζεται στο στρατό, την αστυνομία και βασικά στην βοήθεια της μητροπόλεως. Η ίδια είναι πολύ αδύνατη για να επιβληθεί από μόνη της. Από την δική της πλευρά η εργατική τάξη μόλις αρχίζει να δημιουργείται και είναι πο-

λύ αδύναμη για να διεκδικήσει την έξουσία. Η περιορισμένη ανάπτυξη της βιομηχανίας δεν δημιουργεί τις συνθήκες για το χτίσιμο καθαρά ανεξάρτητου εργατικού κινήματος. Η μεγάλη πλειοψηφία του λαού αποτελείται από ένδοξοι στρώματα (αυτοεργαστούμενους, αγρότες, μισο-αγρότες μισο-εργάτες) που άνκαι πολλές φορές είναι σε χειρότερη μοίρα από πλευράς εκμετάλλευσης δεν εργάζονται συγκεντρωμένοι από εργοστάσιο όπου μπορούν να άποχηθούν δυνατή συλλογική συνείδηση.

Έτσι το εργατικό κίνημα αναπτύσσεται σε μία πολύ πιο πλατειά βάση με πολύ λιγότερο ξεκαθαρισμένους προσαπολιτισμούς. Μετατρέπεται βασικά σε κίνημα καταπιεζομένων που οι έσωτερικές του αντιφάσεις είναι το ίδιο σοβαρές όσο και τα κοινά του βραχυπρόθεσμα συμφέροντα. Σ' αυτή την πλατειά, πλαδαρή ανάπτυξη του κινήματος συμβάλλει και η εξάρτηση της οικονομικής άλιγαρχίας από τα Έένα μονοπώλια πράγμα που δημιουργεί αντιδράσεις σε μικροεπιχειρηματίες που στραγγαλίζονται από την οικονομική άλιγαρχία να επικρατεί μία συνεχής διάσπαση στους κόλπους της δεξιάς.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Μέσα σ' αυτό το ακαθόριστο ανάκλιμα των συμφερόντων η διατήρηση των δημοκρατικών διαδικασιών είναι προβληματική. Η έξουσία της οικονομικής άλιγαρχίας δεν μπορεί να κλύπτεται για πολύ πίσω από την κοινοβουλευτική δημοκρατία. Γίνεται άλλωστε και πιο φανερό πως για να τη διατηρήσουν βασίζονται στο στρατό, την αστυνομία και το βασικότερο στην βοήθεια των Έένων. Στρατιωτικές δικτατορίες επιβάλλονται ή μία μετά την άλλη για να μπορέσουν να διατηρήσουν την ήγemonία της οικονομικής άλιγαρχίας.

Ωστόσο η αδυναμία της οικονομικής άλιγαρχίας να λύσει βασικά προβλήματα της χώρας καταλήγει πολλές φορές στον παρανοσηρό της από την έξουσία. Έθνικιστικά κινήματα άποσπαστούν από τα ιμπεριαλιστικά δεσμά. Η αδυναμία για καπιταλιστική ανάπτυξη και η έλλειψη σοσιαλιστικών προοπτικών απρόσβλητο, τέτοια καθυστάτ σε παράξενα άδιέξοδα («Μη καπιταλιστική ανάπτυξη», «Ισλαμισμός σοσιαλισμός» κλπ). Τέτοιες άπόπειρες κατά κανόνα οδηγούν μέσα από μία περίοδο ταλαιπύσεων σε έπαναστάσεις με τόν ιμπεριαλισμό. Αλλά και αυτές οι εξαιρέσεις είναι αναγκασμένες, μέσα στην άσβέβωνσή τους, να εγκαταλείψουν σε μεγάλο βαθμό την έννοια της δημοκρατίας.

ΚΟΜΜΑΤΑ

Η έλλειψη σταθερής δημοκρατίας στις εξαρτημένες χώρες έχει σαν άποτέλεσμα την παραμόρφωση των κομματικών σχηματισμών. Σε όσες χώρες δεν επιβάλλεται ο μονοκομματισμός ή η άνοικτη δικτατορία τα κόμματα είτε έχουν άσημαντα ούσιαστικό ρόλο είτε άνταναικλούν παγκόσμιες μάλλον παρά τοπικές συνθήκες. Ο ρόλος της προσαπολιτιστικής άξένεται σε σχέση με το ρόλο των ταξικών συμφερόντων.

Τα προγράμματά τους έχουν περισσότερο θεωρητική άξία παρά άποτελούν θεμέλιο αγώνα.

Πέρα όμως άπ' αυτό τα κόμματα στις εξαρτημένες χώρες είναι αναγκασμένα να άρουν με συγκεκριμένο τρόπο. Οι κρίσεις που παρουσιάζονται σ' αυτό το χώρο είναι πολύ πιο συχνές και παλύ πιο έντονες από τις κρίσεις στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις. Έτσι κάθε κόμμα είναι αναγκασμένο να δίνει έξετάσεις κάθε τόσο, μπροστά στο λαό. Η άποφασιστικότητα και η άποτελεσματικότητα της δράσης του στις δύσκολες ώρες είναι ο άποφασιστικός παρά-

γοντας για την διατήρηση και την ανάπτυξη του.

Με το σημερινό κομμάτι τη σκιαγράφηση της έννοιας του κόμματος. Οι έλλειψεις είναι άσφαλώς πολλές. Πιστεύουμε όμως πως δώσαμε τις βάσεις για μία πλατύτερη μελέτη και προβληματισμό πάνω στο θέμα. Άς μίν ξεχνοίμε πως «δεν ύπάρχει εύκολος δρόμος για τη γνώση».

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΟΥ

Μέσα στα πλαίσια του αντιιμπεριαλιστικού αγώνα που διεξάγει η Κύπρος, το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου άπαγόρευσε το τραγούδι του λεύτερου γιατί, λέει, «υποκνεί στη βία». Και έφ' όσον ο αγώνας μας είναι ειρηνικός, τι χρειαζόμαστε τη βία; Όρθά, λοιπόν, έπραξαν οι άρμόδιοι: Άφου προσέγγισαν τόν Δυτικόν παράγοντα, (χωρίς συνθήματα και ώραιολογίας όπως λέει και ο Δ. Συναγερμός), άποφάσισαν μαζί ότι ο λαός δεν πρέπει να άκούει για λευτεριά, αγώνα και περισσότερο για την πρεσβεία του θανάτου.

Μέχρις εδώ, βέβαια, όλα καλά και άγια. Αύτά όλα τάχουν γράψει οι έφημερίδες. Το πρόβλημα είναι με τι θα αντικατασταθεί το τραγούδι του λεύτερου, και πολλά άλλα τραγούδια που μιλούν για αγώνα και λευτεριά και που ο Δυτικός παράγων και το ΡΙΚ ένδεχομένως θα άπαγορεύσουν γιατί είναι «άνατρεπτικού περιεχομένου». Πληροφορούμαστε ότι η άμερικανική πρεσβεία καταρτίζει λίστα τραγουδιών και ποιημάτων που δεν πρέπει να άκούει ο Κυπριακός λαός καθώς και δεύτερη λίστα με τα τραγούδια που θα έπιτρέπονται. Πιστεύεται ότι θα μεταφράζονται στα έλληνικά καουμπούκα άσματα, για να μπορέσει ο λαός μας να άπορροφήσει λίγη πολιτισμένη κουλτούρα.

Τώρα θα μου πείτε ότι τα καουμπούκα μιλούν για πιστόλια, αίματα σκοτωμούς, που βέβαια, ώθούν στη βία. Η άπάντηση είναι ότι στην Κύπρο δεν ύπάρχουν Ίνδιάνοι έρυθρόδερμοι και γι' αυτό δεν ύπάρχει κίνδυνος. ΈΕ άλλου ούτε στις ΗΠΑ ύπάρχουν πιά, γιατί τους έχουν καθαρίσει πρό καιρού.

Στην Κύπρο έχουμε κατοχή, ιμπεριαλιστές και τους πράχτορές τους. Ύπάρχει όμως η άμερικανική πρεσβεία και το ΡΙΚ που άκολουθούν φιλειρηνική πολιτική και προσέχουν να μη άνάθουν τα αίματα με τραγούδια που χαλούν την ειρήνη.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΣΤΗ Σ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΛΟΓΟΚΡΙΝΕΙ ΤΟ Ρ.Ι.Κ.

Αγαπητή Σοσ. Έκφραση,

Το τραγούδι του Λεύτερου χιλιοτραγουδημένο από τα χείλη της Κυπριακής νεολαίας, σύμβολο αντίστασης του λαού μας δεν θα μεταδίδεται από το Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου γιατί έτσι θέλει η Αμερικανική πρεσβεία. Ολόκληρη η υπόθεση συνιστά ΣΚΑΝΔΑΛΟ, γιατί θίγει την αξιοπρέπεια του Κυπριακού λαού, που δεν είναι διατεθειμένος να λογοκρίνει τα ποιήματα και τα τραγούδια του από την Αμερικανική πρεσβεία.

Όπως είναι σ' όλους γνωστό οι στίχοι του τραγουδιού γράφτηκαν από το Δάρο Λοΐζου, Κεντρικό Οργανωτικό Γραμματέα της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ που δολοφονήθηκε πριν δύο χρόνια από τους φασίστες πράχτορες της ΣΙΑ. Από τότε ο μεγάλος αγωνιστής της αντίστασης έγινε λαϊκό σύμβολο κι είναι πάντα στη σκέψη όλων εκείνων, που έταξαν σά σκοπούς την απελευθέρωση της Κύπρου από τα στρατεύματα κατοχής και τον ιμπεριαλισμό. Καμιά δύναμη δεν μπορεί να ανακόψει το δρόμο που ανοίξε με τους αγώνες και τα ποιήματά του...

Ενοχλήθηκαν οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές γιατί το τραγούδι μιλά για την πρεσβεία του θανάτου, για αντίσταση, για λευτεριά... Πολύ φυσικό να ενοχλούνται. Γιατί το ποίημα του Δάρου Λοΐζου συμβολίζει την δύναμη του λαού μας, κατευθύνει τη νεολαία στη μάχη ενάντια στους φασίστες και τον ιμπεριαλισμό, δείχνει την πορεία του αγώνα για τη λευτεριά και το σοσιαλισμό.

Το ερώτημα που μπαίνει, βέβαια, μπροστά μας και που έκειται ανεπανόρθωτα το Ρ.Ι.Κ. είναι για το ποιος, τελοςπάντων αποφασίζει για τα τραγούδια που θα ακούσουμε σ' αυτό τον τόπο; Τόσο εύκολα είναι διατεθειμένοι οι αρμόδιοι να υποχωρούν μπροστά στους Αμερικάνους «φίλους» μας;

Αγανάκτηση διακατέχει όλους εκείνους που αγωνίζονται για τη λευτεριά αυτού του τόπου. Γιατί το θέμα έχει βαθύτερες προεκτάσεις. Τόσο εύκολα μπορούν οι αμερικάνοι να παίρνουν εκείνο που θέλουν;

Το θέμα, βέβαια, δεν τελειώνει εδώ. Εμείς ξέρουμε πώς το τραγούδι του Λεύτερου δεν θα πάψει ν' ακούγεται από όλα τα χείλη των Κυπρίων αγωνιστών. Όμως ο διευθυντής του Ρ.Ι.Κ. οφείλει εξηγήσεις στο Κυπριακό Λαό. Οφείλει να εξηγήσει τη στάση του και να ανακαλέσει αμέσως την απόφασή του.

ΕΔΕΚ: καρκίνωμα ο θεσμός των πληγείσων εταιρειών

ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΕΟ

Σε ανακοίνωση (ήμ. 24. 8.76) η ΠΕΟ π ρ ο σ π α θ ε ι νά απαντήσει στη διαπίστωση του Προέδρου της ΕΔΕΚ Δρα Βάσου Λυσσαρίδη, ότι η εγκατάλειψη εργατικών κατακτήσεων δεν ήταν η σωστή πορεία. Η ΠΕΟ στην απάντησή της λέγει ότι ήταν απόλυτα όρθη και εθνικά, επιβεβλημένη ή γραμμική αναπροσαρμογή των όρων εργασίας με βάση τα οικονομικά και πολιτικά δεδομένα μετά το πραξικόπημα και την εισβολή.

Όπως είναι γνωστό, μετά την εισβολή, οι συντεχνίες αποδέχτηκαν σε πολλές περιπτώσεις μείωση των απολαδών των εργατοπαλλήλων και με το θεσμό των πληγείσων επιχειρήσεων την απόλυση προσωπικού. Σαν αποτέλεσμα εκπρόσωποι του κεφαλαίου αλλά και οι εφημερίδες της οικονομικής ολιγαρχίας επαίνεσαν φορτικά αυτή τη στάση σαν «υπεύθυνον».

Στο παρόν σημείωμα δε θ' ασχοληθούμε με λεπτομέρειες και ανάλυση αριθμητικών στοιχείων.

Θα έχουμε την ευκαιρία να δώσουμε μια ενδελεχή και εμπειροστατημένη μελέτη πάνω στην εργατική πολιτική της κυβέρνησης και τη στάση των συντεχνιών στο εγγύς μέλλον. Στο παρόν σημείωμα θα εξετάσουμε τη φιλοσοφία πίσω από την πολιτική που ακολουθήθηκε, τα αποτελέσματά της σε γενικές γραμμές, μέσα στα πλαίσια της γενικής κατεύθυνσης της Κυπριακής οικονομίας.

Μέσα στην καταστροφή που δημιουργήθηκε η εισβολή και τις συνθήκες μεγάλης ανεργίας που δημιουργήθηκε λόγω της απώλειας εργασιασίων, γής και άλλων οικονομικών μονάδων στα κατεχόμενα οι συντεχνίες ουσιαστικά αποδέχτηκαν όχι μόνο τερματισμό των εργατικών αγώνων για άλλες κατακτήσεις, αλλά και μείωση των απολαδών των εργαζομένων και απόλυσεις. Το αποτέλεσμα της χάσης της πολιτικής για επαναδραστηριοποίηση της οικονομίας. Το σκεπτικό πίσω από αυτή την πολιτική βρίσκεται μέσα στα πλαίσια της κλασικής αστικής οικονομικής θεωρίας και

πολιτικής, όπως εφαρμόζονταν την εποχή του μεσοπολέμου. (Κλασικό παράδειγμα ή μείωση των μισθών των άνθρακωρύχων στην Αγγλία, που οδήγησε στην γενική άπεργία του 1926 και που, βέβαια, δεν έλυσε το πρόβλημα της μεγάλης οικονομικής κρίσης). Αλλά ως έλθουμε στην Κύπρο πιστεύεται ότι με τις μειώσεις των μισθών θα πρέπει το κόστος της παραγωγής των διαφόρων επιχειρήσεων, οι κεφαλαιοκράτες θα ενθαρρυνθούν με την πραγματοποίηση κερδών, για να πραγματοποιήσουν νέες επενδύσεις που θα επιφέρουν ανάκαμψη της οικονομίας. Στη μαρξιστική, όρολογία του μεταφράζεται ως εξής: Μείωση των μισθών, αύξηση της υπεραξίας που φανερώνεται από τον κεφαλαιοκράτη, πραγματοποίηση κερδών με την ελπίδα ότι στο μέλλον θα μπορέσει το κεφάλαιο να κάνει παραχωρήσεις στην εργατική τάξη.

Εκείνο, όμως που κανείς μπορεί να διαγνώσει και σήμερα — δυο χρόνια μετά την τραγωδία — είναι η απροθυμία του ιδιωτικού τομέα να προβεί σε επενδύσεις που συνεπάγονται μεγάλο σταθερό κεφάλαιο και μακροπρόθεσμα όφελι για την οικονομία. Αντίθετα, εκείνο που παρατηρήθηκε μετά την εισβολή ήταν η σκανδαλώδης εξαγωγή ξένου συναλλάγματος, φαινόμενο που εξακολουθεί να υπάρχει και σήμερα. Με λίγα λόγια τα κέρδη που επέτρεψε να γίνουν ή μείωση των μισθών της εργατικής τάξης εξάγονταν στο εξωτερικό.

Είναι, βέβαια, γεγονός ότι έχει υπάρξει μια ανάκαμψη στην επενδυτική δραστηριότητα. Αλλά αυτό αφορά σε διομηχανίες που δεν συνεπάγονται επενδύσεις με μακροπρόθεσμα όφελι, αλλά διομηχανίες, όπως είναι της ένδυσης και υπόδησης, που μπορούν να εκμεταλλευτούν άμεσα την ύπαρξη του φτηνού εργατικού δυναμικού.

Τέτοιου είδους βιομηχανίες έχουν δημιουργηθεί περιστασιακά λόγω του σχεδίου κυβερνητικών έγγραψεων — δηλαδή και σ' αυτές ακόμα τις περιπτώσεις, οι επενδύσεις γίνονται από

το κράτος — και της ύπαρξης φτηνού εργατικού δυναμικού. Ας σημειωθεί, παρεμπιπτόντως, ότι την ύπαρξη αυτού του φτηνού εργατικού δυναμικού, τη διαλάλησε με χαρά και αυτοπεποίθηση ο υπουργός Εμπορίου στο συνέδριο των αποδήμων, για να πείσει το ξένο κεφάλαιο να έλθει στην Κύπρο να κάνει επενδύσεις.

Και τώρα λίγα λόγια για τις πληγείσες επιχειρήσεις. Η ΠΕΟ με την ανακοίνωσή της μας πληροφορεί ότι ο θεσμός των πληγείσων επιχειρήσεων εδρεύτηκε στην οικονομία γιατί έθεσε φραγμό στις απολύσεις. Το πρόβλημα είναι ότι ο ίδιος ο θεσμός των πληγείσων εταιρειών επιτρέπει τις απολύσεις (συν τη μείωση των μισθών). Σήμερα μας λέγει η ΠΕΟ υπάρχουν μόνο 130 πληγείσες επιχειρήσεις. Μέσα στα Κυπριακά δεδομένα ο αριθμός δεν είναι μικρός. Έξ άλλου περί το τέλος του Δεκεμβρίου του 1974, όπως μας πληροφορεί η Έτησια Έκθεση του Υπουργείου Εργασίας, όταν τα επακόλουθα της καταστροφής ήταν άμεσα το Υπουργείο Εργασίας εξέταζε 210 αιτήσεις επιχειρήσεων που ζητούσαν να καθορισθούν ως πληγείσες, αφού προηγουμένως έγκρινε 76 αιτήσεις που επηρέαζαν 5.000 εργαζόμενους και απόρριψε 22 που επηρέαζαν μόνο 430 εργαζόμενους. Αυτοί οι αριθμοί δείχνουν ότι ο αριθμός των 130 δεν είναι καθόλου μικρός αφού σημασία έχει το πόσο εργαζόμενοι επηρεάζονται. Αλλά με λεπτομερή ανάλυση στοιχείων υποσχόμαστε να επανέλθουμε. Διευρώμαστε, όμως, πώς συμβιβάζεται η υποστήριξη τέτοιων θεσμών μαζί με τη διακηρυσσόμενη επιθυμία για ισομερή κατανομή των οικονομικών βαρών.

Τα όσα πιά πάνω θέσαμε και αναφέραμε αποκτούν το πραγματικό όνομα όταν τα αντικρύσουμε μέσα στα πλαίσια του απελευθερωτικού αντιιμπεριαλιστικού αγώνα που διεξάγουμε. Τόσο η ΕΔΕΚ όσο και το ΑΚΕΛ μιλούν σήμερα για στράτευση όλων των οικονομικών πόρων που διαθέτουμε. Μιλούν για ίση κατανομή βαρών και έ-

θνικοποιήσεις. Και όλα αυτά γιατί τα χρειαζόμαστε για να φέρουμε ένα αγώνα λευτεριάς σε πέρας. Οι θεσμοί που πρόβγουν και διακινούν την καπιταλιστική εκμετάλλευση δεν βοηθούν τον αγώνα μας. Γιατί γνώμονας είναι η οικονομική άντοχή του λαού και όχι το ξεζούμισμά του. Οι πληγείσες εταιρείες, που απασχολούν μεγάλο εργατικό δυναμικό αν ισχυρίζονται ότι δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα, να μπουν κάτω από τη κοινή διοίκηση του κράτους, των εργαζομένων και των ιδιοχητών. Αλλά αρκετά για τις πληγείσες εταιρείες. Εκείνο που έχει τώρα σημασία είναι η προβολή της σωστής γενικής κατεύθυνσης που χρειάζεται η Κύπρος, σε συνάρτηση πάντα με τον αντιιμπεριαλιστικό αγώνα που διεξάγει ο Κυπριακός λαός. Κι εκείνο που χρειαζόμαστε σήμερα είναι, όπως σωστά έχει διακηρυχθεί, από την ΕΔΕΚ ή στράτευση των οικονομικών πόρων. Η λογική συνέπεια αυτής της διαπίστωσης είναι, ότι υπάρχει η ανάγκη για σχεδιοποίηση της οικονομίας μας, που συνεπάγεται τον έλεγχο των εργαζομένων και του κράτους πάνω στους βασικούς τομείς της οικονομίας. Η συμμετοχή των εργαζομένων διασφαλίζει την δημοκρατία και παρεμποδίζει την ανάπτυξη γραφειοκρατικών τάσεων. Και το κράτος συντονίζει όλες τις οικονομικές δραστηριότητες κατευθονώντας αποτελεσματικά στην υπηρεσία του απελευθερωτικού αγώνα. Ταυτόχρονα, απαλλασσόμαστε ή τουλάχιστο περιορίζουμε την εκμετάλλευση και την ανισότητα.

Αυτά είναι, με μεγάλη συνταμία το τι εισηγούμαστε σαν γενική αρχή.

Ο άλλος δρόμος είναι η εγκατάλειψη της μοίρας μας στους νόμους της αγοράς, την ύπαρξη ή όχι κινήτρων στους κεφαλαιοκράτες για πραγματοποίηση κερδών και η εγκατάλειψη των εργατικών δικαιωμάτων στην καλή διάθεση των εργοδοτών που προβάλλουν και θα προβάλλουν σαν πρόσχημα, τον αγώνα, για να καθυλώνουν και να υποθιβάσουν το βιοτικό επίπεδο του λαού.

Ομάδα Βάσος Στροβόλου Σοσ. Νεολαίας ΕΔΕΝ

30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1974 30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976

Η απόπειρα δολοφονίας έναντι του Προέδρου του Σοσιαλιστικού Κόμματος ΕΔΕΚ που έγινε κατά την περίοδο του μεταπραξικοπήματος και είχε σαν αποτέλεσμα το φόνο ενός από τους καλύτερους αγωνιστές του κινήματος, του Κ. Ο. Γραμματέα της Σοσ. Νεολαίας ΕΔΕΝ Δώρου Λοΐζου δεν ήταν μια τυχαία πράξη, που μερικοί θερμίταιμοι φωνιάδες αποφάσισαν να φέρουν σε πέρας. Η δολοφονία του Δώρου Λοΐζου μαζί με την απόπειρα ενάντια στον Πρόεδρο της ΕΔΕΚ έγιναν σε μια εποχή που οι ιμπεριαλιστές και οι ντόπιοι πράκτορες ήθελαν να πνίξουν

κάθε αγωνιστική διάθεση, ανάμεσα στο λαό, για να κάμψουν το φρόνημά του και να επιβάλουν ευκολότερα την νομιμοποίηση των τελεσμένων γεγονότων. Γιατί η ΕΔΕΚ, τις δύσκολες μέρες του μεταπραξικοπήματος, ήταν η δύναμη που αγωνιζόταν σθεναρά και ανυποχώρητα ενάντια στην προσπάθεια της φήμωσης της λαϊκής θέλησης και τα ιμπεριαλιστικά σχέδια που απάχονταν διάφοροι γνωστοί παράγοντες της Κύπρου.

Έτσι εξηγείται η συγκαλυψη του εγκλήματος από την αστυνομία του μεταπραξικοπήματος.

Τις μέρες που η μεταπραξικοπηματική κυβέρνηση βοήθησε το διαχωρισμό και τη διχοτόμηση με τη διαδικασία της «ανταλλαγής αιχμαλώτων», που συστηματικά ενσπείρε την ήττοπάθεια μέσα στο λαό, κρυβόμενη πίσω από τον μανδύα του ρεαλισμού, που ο λαός κατατρομοκρατιόταν από την ήμειπίσημη κυριαρχία της φασιστικής ΕΟΚΑ Β', το Σοσιαλιστικό Κόμμα ΕΔΕΚ στάθηκε μαχητικά για να αγωνιστεί και να αποπρέψει την πλήρη ύποταξη και την καταστροφή.

Ήταν φυσικό, λοιπόν, η ΕΔΕΚ και ο πρόεδρος της να αποτελέσουν στόχο της μαγίας των δυνάμεων της αντίδρασης και του σκοταδισμού. Ο πρόεδρος της ΕΔΕΚ διέφυγε το θάνατο. Δολοφώθησαν όμως, το Δώρο Λοΐζου

και τον μεγάλο αγωνιστή και ποιητή της αντίστασης.

Σήμερα, δυό χρόνια μετά την επέτειο της δολοφονίας οι φορείς εκείνοι της ύποταξης εξακολουθούν να υπάρχουν και να προσπαθούν να διασπασουν τους πρόσφυγες, χωρίζοντάς τους σε επιστρέφοντες και μη, εξαγγέλλοντας και διαδίδοντας την πολιτική της υποχώρησης και της ύποταξης. Η οικονομική διγχαρχία του τόπου, που δίδει την υποστήριξη σ' αυτή την πολιτική, δεν μπορεί να αποδεσμευτεί από τον ιμπεριαλισμό με τον οποίο είναι οικονομικά συνδεδεμένη. Σήμερα, οι εκπρόσωποι της διεκδικούν τις εκλογές προβάλλοντας μπροστά στο λαό ένα σωρό παραπλανητικά συνθήματα, χωρίς, όμως, να κρύβουν τις σχέσεις τους με τον ιμπεριαλισμό — είναι γνωστές οι θέσεις τους πάνω στο θέμα του λεγόμενου Δυτικού παράγοντα — ούτε την συνεργασία τους με την ΕΟΚΑ Β'.

Από την άλλη, σήμερα, ο Δώρος Λοΐζου είναι παγκόπρια γνωστός. Έγινε σύμβολο αντίστασης και αγώνα. Η φωνή της ΕΔΕΚ δεν έχει πνιγεί. Το κίνημα αντρώνεται συνεχώς σε πείσμα του ιμπεριαλισμού και των υποστηρικτών του. Ο λαός, εμπρακτα και καθημερινά, δηλώνει με μυριάδες τρόπους την πρόθεσή του να αγωνιστεί και να απομονώσει τους ύποτακτικούς του ιμπεριαλισμού.

Ο ΔΩΡΟΣ ΖΕΙ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

Σύντροφε Δώρο,

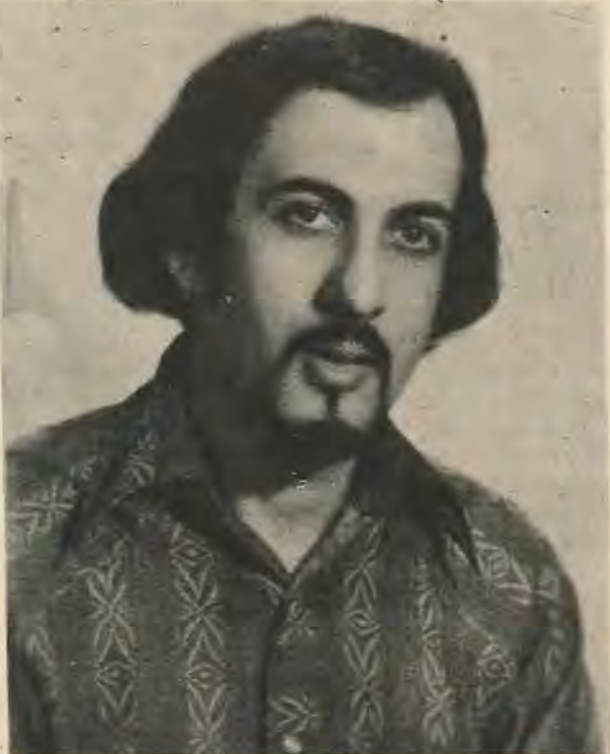
Πάνε δυό χρόνια από τον χαμό σου. Τότε που ο φασισμός σε μία απεγνωσμένη προσπάθεια θέλησε να αφανίσει τους έχθρους του. Κι ο φασισμός περιορισμένος εφιαλτικά στο «εγώ» του δεν μπόρεσε να δει πως ο έχθρός του είναι το πεινασμένο στομάχι του πρόσφυγα, πολλαπλασιασμένο επί χίλια, τα κουρασμένα βλέφαρα του γέρου κι η όργισμένη γροθιά του νέου και του έργατη.

Νόμισαν πως με τό να ξεκάνουν εσένα ή τον σύντροφο Πρόεδρο της ΕΔΕΚ, Έκάναν τις προαιώνιες εκφράσεις του λαϊκού πόνου και του αγώνα ενάντια στο φασισμό. Σύντροφε Δώρο,

Η κίνησή μας έχει τώρα μία κατεύθυνση, μία κατεύθυνση εμπνευσμένη από τα αγνά λαϊκά ιδανικά που εσύ έταξες στο αίμα μου για στόχο. Και οι άνθρωποι που παίρνουν τη ζωή σαν καρπίσιο της στιγμής, άρχισαν να μας υπολογίζουν. Το πραξικόπημα, η εισβολή και το μεταπραξικόπημα πήραν τέλος. Τα αποτελέσματα τους υπάρχουν και η προσπάθεια για την ολοκλήρωσή τους γίνεται έντονη. Το κίνημα όμως έχει κατεύθυνση. Πρέπει να αντισταθούμε όπως τόσο ώραία εσύ μας δίδαξες πριν και μετά τις 30 Αυγούστου. Γιατί Δώρο οι δολοφόνοι σου δεν ξέρουν ότι δεν μπορείς να νικήσεις τους ανθρώπους που νίκησαν το θάνατο.

Γιά σου σύντροφε Δώρο.

Δημοκρατική Νεολαία
ΔΩΡΟΥ ΛΟΪΖΟΥ

Πριν δυό χρόνια στις 30 Αυγούστου, πρωί, σε μία κεντρική πλατεία της Λευκωσίας, λίγα μέτρα από τα συρματοπλέγματα του ΑΤΤΙΛΑ μερικοί άγνωστοι που παίρνουν την ζωή σαν καρπίσιο της στιγμής γυρίσαν τα όπλα να σκοτώσουν λαϊκούς αγωνιστές. Μέσα στο χάος του μεταπραξικοπήματος ένας νέος ο Δώρος Λοΐζου παίρνούσε στο πάνθεον των ηρώων.

Η πρεσβεία του θανάτου νόμισε ότι σκοτώνοντας τον Δώρο θα έκοβεν την αγωνιστική πορεία του. Όμως την πορεία του Δώρου συνέχισαν και συνεχίζουν οι χιλιάδες νέοι που ξεφύτρωσαν έτοιμοι για όλα.

Γιατί όμως τον σκότωσαν;

Τον σκότωσαν γιατί ήθελε να ναι λεύτερος τον σκότωσαν γιατί όταν στις 15 Ιουλίου η Δημοκρατία τον κάλεσε πήρε το ντουφέκι του και κατέβηκε στις πλατέες της αντίστασης. Τον σκότωσαν γιατί πίστευε στα ιδανικά του, τα αληθινά γιατί ήταν ενάντια στα σχέδια κάποιων γνωστικών, κάποιων φωτισμένων κάποιων ειδικών αστυνομικών.

Για μας όμως ο αγωνιστής Δώρος, ο δάσκαλος Δώρος Ζεί και καθοδηγεί τους αγώνες μας μέχρι το τέλος.

— Έμπρός λοιπόν σύντροφοι να σηκώσουμε το λάβαρο του αγώνα ψηλά και να πάρουμε τον δρόμο του Δώρου Λοΐζου, την πορεία για ΨΩΜΙ και ΛΕΥΤΕΡΙΑ.

Κώστας Βενιζέλος.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστικη
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Έσωτερικό 24 φύλλα 1500 μιλς
Έξωτερικό 24 φύλλα 2000 μιλς
Τιμή φύλλου 50 μιλς.

Οι έπιταγές στο λογαριασμό
1762 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.